Prima instanță: Judecătoriei *****, sediul Central (Judecător Caraman Sergiu)
Dosarul: nr.2a-3728/23 (2-22188702-02-2a-02102023)

D E C I Z I E

25 ianuarie 2024 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Țurcan Ion
Judecătorii Malîi Ala și Dutca Ina

examinând în procedură scrisă cererea de apel declarată de ***** împotriva hotărârii Judecătoriei *****, sediul Central din 20 iunie 2023, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată cu ***valoare redusă*** depusă de ***** către ***** privind încasarea sumei restante la credit (rate lunare scadente, dar neachitate), penalității de întârziere, sumei ratelor rămase neachitate, cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La data de 26 decembrie 2022, ***** s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către ***** prin care a solicitat încasarea sumei restante la credit (rate lunare scadente, dar neachitate) în sumă de 710 lei, penalității în sumă de 1000 lei, suma ratelor rămase neachitate în sumă de 5278 lei, cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 08 martie 2023, ***** în calitate de creditor și ***** în calitate de debitor au încheiat contractul de credit nebancar nr.091285881, în temeiul căruia ***** s-a obligat să-i acorde ***** un credit în valoare de 3799 lei , iar debitorul ***** s-a obligat să restituie creditul cu costurile aferente în conformitate cu prevederile contractuale și graficului de rambursare a creditului, și anume să ramburseze în 36 rate lunare egale a câte 182 lei lunar, începând cu data de 08 aprilie 2022.

Indică precum că a acordat creditul în termenii și în condițiile prevăzute de contract, astfel îndeplinindu-și toate obligațiunile asumate față de pârâtă, iar pârâta ***** după ce a achitat trei rate lunare din motive necunoscute a încetat să-și execute cu bună credință obligațiunile contractuale asumate, ceea ce a generat întârzieri de plată.

Menționează că în scopul soluționării amiabile a litigiului, reclamanta a expediat în adresa debitorului o pretenție (f.d.26-27) potrivit căreia a solicitat achitarea datoriei, comunicând și privind consecințele ce vor surveni în cazul neonorării obligațiunilor sale, reclamație lăsată fără răspuns și executare, motiv pentru care s-a adresat cu prezenta acțiunea în judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei *****, sediul Central din 20 iunie 2023, acțiunea a fost admisă parțial, cu încasarea de la ***** în beneficiul ***** a datoriei în sumă de 4235 lei, taxei de stat în sumă de 270 lei, în rest acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord parțial cu hotărârea instanței, la data de 19 iulie 2023, ***** a declarat cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea parțială a acesteia în partea respingerii pretențiilor, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea cererii de apel a reiterat motivele indicate în cererea de chemare în judecată, suplimentar a indicat că nu este de acord cu hotărârea instanței de fond în partea respingerii pretențiilor, dat fiind emisă în această parte cu aplicarea și interpretarea eronată a normelor de drept material, circumstanțele importante ale cauzei nu au fost elucidate pe deplin, instanța superficial a evaluat materialele dosarului, nu a luat în considerație argumentele prezentate, în rezultat, concluziile primei instanțe invocate în hotărâre nu corespund împrejurărilor reale ale cauzei, motiv pentru care o consideră neîntemeiată, pasibilă de a fi casată în partea contestată.

Astfel, nu este de acord cu concluzia instanței de fond în partea respingerii comisionului de administrare în sumă totală de 2753 lei, în condițiile în care conform art.1765 din Codul civil, înafara de dobândă părțile pot conveni asupra unui comision pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului.

Iar, conform art.3 din Legea 202 din 12 iulie 2013, costul total al creditului pentru consumatori îl reprezintă toate costurile, inclusiv dobânda, comisioanele, taxele și orice tip de costuri pe care trebuie să le suporte consumatorul în legătură cu contractul de credit și care sunt cunoscute de creditor.

Susține că evaluarea caracterului abuziv al unor clauze contractuale se face în baza unor factori strict determinați prin lege (art.1075 Cod civil), astfel că caracterul costului nu poate fi obiect al evaluării caracterului abuziv dacă a fost respectat principiul transparenței.

Consideră că are dreptul de a introduse în contract clauze cu privire la comisioane aferente care urmează a incluse în calculul DAE (dobânzi anuale efective).

În acest context, consideră_neîntemeiată parțial soluția instanței de fond întrucât nu corespunde normelor de drept material.

Prezenta cauză cade sub incidența prevederilor art.276^2- art.276^4 CPC, fapt care nu implică obligația instanței de citare a părților în ședința de judecată.

Studiind cererea de apel în cumul cu materialele cauzei, Colegiul consideră necesar de a respinge apelul declarat și a menține hotărârea instanței de fond, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.385 lit. a) CPC, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Potrivit dispozițiilor art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform prevederilor art.117 alin.(1) CPC, probe în cauze civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Conform art.121 CPC, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe importante pentru soluționarea justă a cazului. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficientă pentru soluționarea cauzei.

Articolul 130 alin.(1) CPC statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art.240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importantă pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Potrivit dispozițiilor art.373 alin.(1), (2), (5) CPC instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În temeiul prevederilor art.276^2 alin. (1) CPC, ***dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței***, fără a se lua considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, această ***cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.***

Conform art.276^3 alin.(1)–(3)CPC, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părți de a examina cererea în ședință publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră reieșind din împrejurările cauzei precum că nu sunt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi cată odată cu fondul.

În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată și a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanței judecătorești și reclamantului o referință, precum și copii de pe înscrisurile necesare. Pârâtul poate depune o cerere reconvențională în condițiile art.172 și 173 doar dacă valoarea acțiunii reconvenționale nu depășește valoarea admisibilă și condițiile legale de exercitare a cererii inițiale cu valoare redusă.

Potrivit art.276^4 alin.(1)-(2) CPC, instanța soluționează cauza și adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

Conform art.9 alin.(1) și (2) din Codul civil, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sânt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile.

(2) Drepturile și obligațiile civile apar:

a) din ***contracte*** și din alte acte juridice;

b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariției drepturilor și obligațiilor civile;

c) din hotărâre judecătorească în care sânt stabilite drepturi și obligații;

d) în urma creării și dobândirii de bunuri în temeiuri neinterzise de lege;

e) în urma elaborării obiectelor de proprietate intelectuală;

f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane;

g) în urma îmbogățirii fără justă cauză;

h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice și juridice și a unor evenimente de care legea leagă apariția unor efecte juridice în materie civilă.

În conformitate cu art.10 alin.(1) și (2) din Codul civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Potrivit art.11 alin.(1)-(2) din Codul civil, buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

În special, este contrar bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.

Conform art.16 alin.(1) din Codul civil, apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin:

a) recunoașterea dreptului;

b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului și suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui;

c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic;

d) declararea nulității actului emis de o autoritate publică;

e) ***impunerea la executarea obligației în natură;***

f) autoapărare;

g) repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial;

h) ***încasarea*** dobânzii de întârziere sau, după caz, a ***penalității;***

i) rezoluțiunea sau modificarea contractului;

j) neaplicarea de către instanța de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică;

k) alte căi prevăzute de lege.

Conform art.774 alin.(1) din Codul Civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

În conformitate cu art.775 alin.(1) din Codul civil, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

În temeiul art.776 din Codul civil, obligațiile se nasc din ***contract***, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Potrivit art.858 alin.(1)-(2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații.

Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună credință, la locul și în momentul stabilit.

În temeiul art.1763 alin. (1) din Codul civil, prin ***contractul de credit***, o bancă sau o organizație de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la

dispoziția unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiția rambursării ei, a plății dobânzii și a altor plăți aferente sau își asumă orice alt angajament de a achiziționa o creanță sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanții.

Conform art.901 alin.(1) din Codul civil, atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa:

a) să ceară executarea silită a obligației;

b) să suspende executarea obligației corelative;

c) să reducă obligația sa corelativă;

d) să recurgă la rezoluțiunea contractului;

e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare;

f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare.

Potrivit art.912 alin.(1) din Codul civil, creditorul are dreptul de a obține plata silită a sumelor de bani datorate ajunse la scadență.

În conformitate cu art.947 alin. (1) din Codul civil, ***clauza penală*** este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).

Potrivit art.949 alin.(2) din Codul civil, creditorul are dreptul să pretindă repararea prejudiciului în partea neacoperită prin penalitate (clauză penală inclusivă). În cazurile prevăzute de lege sau contract, creditorul poate cere sau despăgubiri, sau penalitate (clauză penală alternativă), poate cere repararea prejudiciului peste penalitate (clauză penală punitivă) sau poate cere doar penalitate (clauză penală exclusivă).

Conform art.1764 alin. (1) din Codul Civil, părțile contractului de credit pot conveni asupra unei dobânzi fixe sau flotante.

În conformitate cu art.1244 alin.(1) din Codul Civil, în baza contractului de împrumut, părțile pot prevedea și plata unei dobânzi, a cărei rată anuală nu poate depăși dublul ratei de referință CHIBOR înregistrată în ziua bancară anterioară datei în care părțile au stipulat rata dobânzii.

Conform art.1765 din Codul civil, în afară de dobândă, părțile pot conveni asupra unui comision pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului.

Potrivit prevederilor art.9 alin.(1) CPC instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sânt stabilite de prezentul cod și de alte legi.

Din probatoriul administrat în speță Colegiul a stabilit că la data de 08 martie 2023, ***** în calitate de creditor și ***** în calitate de debitor au

încheiat contractul de credit nebancar nr.091285881, în temeiul căruia ***** s-a obligat să-i acorde ***** un credit în valoare de 3799 lei , iar debitorul ***** s-a obligat să restituie creditul cu costurile aferente în conformitate cu prevederile contractuale și graficului de rambursare a creditului, și anume să ramburseze în 36 rate lunare egale a câte 182 lei lunar, începând cu data de 08 aprilie 2022.

Totodată, Colegiul civil atestă că ***** a solicitat de la ***** și a beneficiat de un împrumut în valoare totală de 3799 lei, fapt consemnat de aceasta în contractul de credit și confirmat prin ordinul de plată nr.11 din 10 martie 2022, extrasul din ordinul de plată nr.11 din 10 martie 2022 (f.d.20-21), astfel încât, ***** în temeiul contractului nominalizat a eliberat ***** suma indicată supra.

Concomitent, Colegiul în mod distinct constată că pârâta ***** după ce a achitat trei rate lunare a câte 182 lei a încetat să restituie creditul fapt ce denotă că intimata nu și-a executat integral obligațiunile asumate conform contractului de credit sus indicat.

În scopul soluționării amiabile a litigiului, la data de 06 octombrie 2022 reclamanta a expediat în adresa debitorului o pretenție (f.d.26-27) potrivit căreia a solicitat achitarea datoriei, comunicând și privind consecințele ce vor surveni în cazul neonorării obligațiunilor sale, reclamație lăsată fără răspuns și executare, motiv pentru care s-a adresat cu prezenta acțiunea în judecată.

La data de 26 decembrie 2022, ***** s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către ***** prin care a solicitat încasarea datoriei restante la credit în sumă de 710 lei, penalității în sumă de 1000 lei, suma ratelor rămase neachitate în sumă de 5278 lei, cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond prima instanță a ajuns la concluzia admiterii parțiale a cererii de chemare în judecată.

Nefiind de acord cu soluția instanței, la data de 19 iulie 2023, ***** a declarat cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea parțială a acesteia în partea respingerii pretenției privind încasarea comisionului de administrare în sumă de 2753 lei, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Raportând dispozițiile normelor citate la circumstanțele cauzei, evaluând soluția primei instanțe prin prisma pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, Colegiul consideră concluzia instanței de fond una întemeiată.

Potrivit dispoziției art.373 alin.(1), (2), (5) CPC instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță, ***astfel încât instanța de apel urmează să se pronunțe doar asupra pretențiilor respinse din acțiune*** și anume asupra

comisionului de administrare lunar în sumă de 2753 lei, cheltuielilor de judecată.

La caz, potrivit contractului de credit nr.091285881 din 08 martie 2023, apelanta pretinde de la debitor restituirea pe lângă datoria de bază și a comisionului de administrare lunar în sumă de 75,98 lei, care în total la caz constituie 2753 lei, deși conform art.15 alin.(7) din Legea nr.202 privind contractele de credit pentru consumatori, ***se interzice aplicarea oricăror plăți*** (inclusiv dobânzi, ***comisioane,*** taxe, penalități, dobânzi de întârziere și orice alt tip de plăți) ***aferente unui contract de acordare a creditului pentru consumator*** pe un termen mai mic de 2 ani și/***sau*** ***în care*** ***suma inițială debursată este de până la 50 de mii de lei*** (pentru linia de credit, valoarea de referință se va considera suma maximă stabilită în contractul de credit), a căror valoare totală să depășească valoarea debursată conform contractului respectiv sau valoarea de intrare a bunului în contractul de leasing financiar.

[Art.15 al.(7) introdus prin LP23 din 27.02.20, MO87-93/20.03.20 art.112; ***în vigoare 20.06.20****]*.

Așadar, deși la caz prevederea legală sus enunțată era în vigoare, aplicabilă speței, or la caz consumatorului ***** i-a fost oferit un credit nebancar de 3799 lei ce nu depășește 50 000 lei, pe un termen de 3 ani, apelanta fără a avea un careva temei legal, contrar normei legale sus indicate pretinde de rând cu datoria restantă la credit și încasarea inclusiv a comisionului de administrare lunar în sumă totală de 2753 lei.

De altfel, conform prevederilor art.880 alin.(1) din Codul civil, ***profesioniștilor li se interzice să perceapă de la consumatori comisioane*** aferente utilizării unui anumit mijloc de plată ***care depășesc costul suportat de profesionist*** pentru utilizarea unor astfel de modalități de plată.

Colegiul apreciază critic argumentele apelantei precum că în conformitate cu prevederile art.1765 din Codul civil, legislatorul a acordat posibilitatea stabilirii de către creditor în afară de dobândă și a unui comision pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului, or conform acestor prevederi (art.1765 Cod civil) legislatorul indică că părțile ***pot conveni*** asupra unui comision, totuși ***în cazul în care*** ***creditul unui consumator este oferit*** pe un termen mai mic de 2 ani și/***sau*** în care ***suma inițială debursată este de până la 50 de mii de lei*** (pentru linia de credit, valoarea de referință se va considera suma maximă stabilită în contractul de credit), a căror valoare totală să depășească valoarea debursată conform contractului respectiv sau valoarea de intrare a bunului în contractul de leasing financiar, ***solicitarea comisioanelor nu este posibilă***, or conform normelor imperative sus citate art.15 alin.(7) din Legea nr.202, ***se interzice perceperea de la consumatori a comisioanelor***.

Totodată, potrivit dispozițiilor art.880 alin.(4), (6) din Codul civil, înainte ca consumatorul să încheie un contract sau să accepte o ofertă, ***profesionistul***

trebuie să solicite consimțământul explicit din partea consumatorului cu privire la orice plată suplimentară față de cea asupra căreia s-au înțeles anterior prin care se remunerează obligația contractuală principală a profesionistului. ***În cazul în care profesionistul*** nu a obținut consimțământul explicit al consumatorului, însă ***l-a dedus utilizând opțiuni incluse în mod automat pe care consumatorul trebuie să le respingă pentru a evita plata suplimentară*** sau prin acceptarea condițiilor contractuale standard, ***consumatorul poate pretinde restituirea acestei plăți.***

Dispozițiile prezentului articol nu se aplică contractelor prevăzute la art.1018 alin. (2) lit. a)-j), l) și m) și alin. (3), (6) și (8). Prezentul articol se aplică plăților suplimentare impuse consumatorului pe baza unui contract de servicii financiare dacă acesta este un contract legat de contractul căruia i se aplică prezentul articol.", iar orice clauză contrară dispozițiilor prezentului articol în detrimentul consumatorului este lovită de nulitate absolută.

Pe de altă parte, conform prevederilor art.11 alin.(1) din Codul civil, buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

În temeiul art.775 alin.(1) din Codul civil, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

În conformitate cu alin.(2) al aceluiași articol, este nulă clauza prin care se derogă de la dispozițiile alin.(1).

Conform art.1073 alin. (1) din Codul civil, ***într-un contract dintre profesioniști, clauza propusă de către o parte care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă*** dacă este prevăzută la art.1077 și deviază considerabil, contrar bunei-credințe, de la bunele practici comerciale.

Potrivit art.1076 alin.(1) din Codul civil, clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută.

Conform art.1077 alin.(1) pct.4) lit. a) din Codul civil, ***sânt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual și au ca obiect sau efect, faptul că contractul generează obligații în sarcina consumatorului***, dar nu generează obligații în sarcina profesionistului.

În corespundere cu art.1081 alin .(4) din Codul civil privind domeniul de aplicare a clauzelor abuzive, relevă că orice clauză contrară dispozițiilor prezentului capitol este lovită de nulitate absolute.

La caz, deși intimata ***** a semnat informația standard privind creditul pentru consumatori prin care a declarat că a luat cunoștință de conținutul și condițiile contractului de credit și le acceptă, aceasta nu a avut de fapt posibilitatea de a negocia clauzele contractuale.

De altfel, se consideră întotdeauna că o clauză nu s-a negociat individual atunci când a fost redactată în prealabil, iar din acest motiv, consumatorul nu a avut posibilitatea de a influența conținutul clauzei, în special în cazul unui contract de adeziune, așa după cum sunt contractele credit/împrumut.

Or, prezentarea către public a diferitor pachete/opțiuni de creditare/împrumut reprezintă o formă de publicitate/de informare, în legătură cu serviciile oferite, însă odată făcută alegerea unui anumit tip de produs, de către consumator, acesta este lipsit de posibilitatea reală de a negocia condițiile/termenele/clauzele acelui contract, pentru care a optat, în urma informării.

Astfel, ***negocierea directă cu consumatorul nu este echivalentă cu prezentarea pachetului de servicii de către creditor și cu obligația de informare***, negocierea presupunând, ca partea, consumatorul, să aibă posibilitatea modificării clauzelor contractuale.

Respectiv, ***consimțământul dat de consumatorul ***** la momentul încheierii contractului, prin prisma legii, poate fi considerat inexistent, întrucât a fost exprimat în contextul unei stări de constrângere financiară***, stare de care ***** a profitat și a impus obligații excesive pe seama pârâtei aflate în acest sens într-o poziție net-dezavantajoasă.

În această ordine de idei, Colegiul califică contractul nominalizat ca fiind de adeziune, or acesta a fost formulat din timp de către reclamantă pentru o multitudine de potențiali clienți și propuse și încheiate fără posibilitatea de negociere, iar caracterul abuziv al unei clauze contractuale este temei de declarare a nulității absolute a unei astfel de clauze.

În acest context, contrar aserțiunilor apelantei, Colegiul califică ca fiind nejustificată legal cerința de încasare din contul debitorului a comisionului de administrare în sumă de 75,98 lei lunar, în total 2753 lei, în cazul în care constituie prevedere contractuală standard, ce nu își are temei în prezenta speță.

Reieșind din cele expuse, având în vedere că clauza nominalizată este standard, aceasta este pasibilă de a fi anulată, iar ***compensațiile solicitate în acest sens cu titlu de comision de administrare lunar sunt nejustificate legal.***

În consecință, Colegiul conchide că toate argumentele și afirmațiile invocate de către apelantă, sunt vădit lipsite de suport juridic, iar instanța de apel le apreciază ca fiind inconsistente și fără raționament juridic valabil circumstanțelor speței.

Potrivit prevederilor art.94 alin.(1) din CPC, instanța judecătorească obligă partea pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtei - proporțional celor respinse din pretențiile reclamantului.

Subsecvent, Colegiul menține hotărârea instanței de fond și în partea cheltuielilor de judecată, or soarta cerinței secundare poartă soarta cerinței de bază.

Totodată, Colegiul ține să remarce că apelanta utilizând calea de atac nu a prezentat în instanța de apel probe de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată.

În această ordine de idei, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art.385 lit. a) art.276^4 CPC, Colegiul Civil comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de *****

Se menține hotărârea Judecătoriei *****, sediul Central din 20 iunie 2023, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată cu ***valoare redusă*** depusă de ***** către ***** privind încasarea datoriei, penalității de întârziere, comisionului de administrare, cheltuielilor de judecată.

Decizia instanței de apel nu se supune recursului, fiind definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

Președintele completului
Țurcan Ion

Judecătorii Malîi
Ala

Dutca Ina

Prima instanță: Judecătoriei *****, sediul Central (Judecător Caraman Sergiu)
Dosarul: nr.2a-3728/23 (2-22188702-02-2a-02102023)

D I S P O Z I T I V U L
D E CI Z I E I

25 ianuarie 2024 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Țurcan Ion
Judecătorii Malîi Ala și Dutca Ina

examinând în procedură scrisă cererea de apel declarată de ***** împotriva hotărârii Judecătoriei *****, sediul Central din 20 iunie 2023, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată cu ***valoare redusă*** depusă de ***** către ***** privind încasarea sumei restante la credit (rate lunare scadente, dar neachitate),

penalității de întârziere, sumei ratelor rămase neachitate, cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu prevederile art.385 lit. a) art.276^4 CPC, Colegiul Civil comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de *****

Se menține hotărârea Judecătoriei *****, sediul Central din 20 iunie 2023, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată cu ***valoare redusă*** depusă de ***** către ***** privind încasarea datoriei, penalității de întârziere, comisionului de administrare, cheltuielilor de judecată.

Decizia instanței de apel nu se supune recursului, fiind definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

Președintele completului
Țurcan Ion

Judecătorii Malîi Ala

Dutca Ina